

Nhìn quanh ta, rồi thì cò thỏ giòi, hình nhò chò ng gì là trỏ n vò n hỏ t.

Một anh Phò t t sau một tại n n d p nát thân thỏ đã đợc ghép lỏ i chi c chân mỏ i lỏ y t di hài cỏ a mỏ t ngỏ i hi n xác.

Không bỏ tàn t t, anh mỏ ng lỏ m, nhỏ ng đêm đêm nhìn lỏ i cái chân ngoỏ i lai kia, anh cỏ rùng mình và nghĩ đỏ n ngỏ i nỏ m đỏ i mỏ .

Mỏ t ngày, nhỏ m chỏ u không thỏ u, anh chỏ y lên chùa thăm sỏ phỏ là mỏ t thi n sỏ và kỏ lỏ i nỏ i sỏ cỏ a mình.

Vỏ hoà thỏ ng nhìn anh rỏ i mỏ m cỏ i:

- Con thỏ y sỏ cái chân đó vì cho rỏ ng nó không phỏ i là cỏ a con, nhỏ ng thỏ hỏ i, cái-chân-xỏ a-gỏ i -theo-con-tỏ -bé có đúng là cỏ a con không ?

Truy n kỏ rỏ ng anh Phò t t tỏ đó ngỏ ngon, hỏ t sỏ .

Vỏ tôi tỏ lúc biỏ t đợc câu chuy n này cũng thỏ y mình ít nhiỏ u an lỏ c hỏ n xỏ a.

Tỏi đã hiỏ u chỏ Cỏ A mỏ t cách chu đáo hỏ n, thỏ m thỏ hỏ n.

Rỏ i cũng tỏ đó, tỏi nghiỏ m ra mỏ t đỏ u rỏ ng đỏ i nhiỏ u lúc chỏ mỏ t chỏ thôi cũng là mỏ t trỏ i suy tỏ .

Chiỏ u nay, mỏ t ngỏ i Phò t t gỏ i tỏi cái link đỏ đỏ c bài viỏ t cỏ a mỏ t ngỏ i trỏ chỏ ng biỏ t trong hay ngoỏ i nỏ c.

Hỏ nói thích bài đó, khen hay và giỏ i thiỏ u cho tỏi. Tỏa đỏ bài viỏ t đó là Tình Lỏ . Thiỏ t lỏ , đỏ c hỏ t bài, nhỏ ng tỏi không hiỏ u gì hỏ t. Lòng tỏi đã bỏ cái tỏa đỏ Tình Lỏ kia nỏu kéo ngay tỏ phút đỏ u. Nói chính xác, tỏi đã bàng hoàng, ngỏ n ngỏ chỏ vì mỏ t chỏ Lỏ kia thôi. Nỏo phỏ i chỏ có

tình m i .

Có gì trên đ i này i không b i ch .

Nhìn quanh ta, r i thì c th gi i, hình nh ch ng gì là tr n v n h t.

Này nhé, có ai trên đ i này dám nh n đ i mình là viên mãn đâu.

C m t qu c gia cũng th .

Nhi u k giàu mà không sang, b i h ch phú mà không quý.

Ti n b c r ng r nh mà ki u xài ti n thì ng i không vô, đó là giàu mà không sang, phú nh ng ch a quý.

Nhìn xa m t chút, n c Tàu bây gi có bi t bao t phú, nh ng m t xã h i nghèo nàn nhân văn sau m y ch c năm C ng S n thì khó mà ki m ra m t ng i th t s phú quý.

Dám b c tri u M kim mua m t con chó ngao Tây T ng v cung ph ng nh đ ng sinh thành, nh ng đ h dám b ra m t ph n trăm s ti n đó đ làm t thi n.

Đáng ng i là i Vi t Nam bây gi cũng có r t nhi u k ch phú mà không quý nh th .

Tôi mu n gi i đó là m t tr ng h p L : L làng, d dang...

R i đ n ch An L c.

Bi t bao ng i trên đ i này ngó ngon lành v y, nh ng thi t ra h ch đ c An (yên) mà ch c gì đ c L c.

Nhà c a n đ nh, thu nh p n đ nh, s c kh e n đ nh, k c gia đ o cũng n đ nh, nh ng li u lòng h có đ c vui không.

Tôi t ng nói r i, nhi u khi có chuy n đ lo toan còn d s ng h n là nh ng ngày tháng nhàn c vô v , không đ ng không ng t.

Vi t đ n đây tôi ch t nh đ n m y bài báo online g n đây nói v làn sóng th c ph m đ c h i c a Trung Qu c và Vi t Nam đang đ c xu t kh u t tung thì càng th m thía ch L này.

Nhi u món trong đó là th khoái kh u c a ng i mình, nh ng ngon mà ch ng lành.

Không phải món nào ngon thì cũng lành.
Cũng như nhiều người tuy giỏi nhưng mà cũng đáng sợ vậy.
Hai chữ ngon lành thì đó không phải dễ dùng.

Ngày đầu mới bắt đầu phải biết như Phúc Đức cũng khó mà tìm được chữ dùng.
Nhiều người nay chữ có phúc mà không có đức.
Người học A-T -Đàm thường thích nói chữ tốt chữ nên khó chấp nhận điều tôi đang viết.

Một cách nôm na, tôi hiểu Đức là những đức tánh hàm dưỡng nhân cách của mình.

Một người tiến tay làm một hai chuyện giúp đỡ kẻ khác không sánh được một người thường ngày làm gì cũng biết nghĩ về kẻ khác.

Phúc thì ai cũng làm được, nhưng Đức thì phải là kẻ có tâm cơ.
Tôi không như Lão Tử hay Trang Tử đã có câu nói này:

Người thời nay quyên cao tước vị công đức nên mọi cũng chỉ là hàng quý nhân chứ không phải bậc đại nhân như thời trước.

Còn theo kiểu chữ chữ (chiết t) đó mà nói thì ta có bao điều thú vị để mà suy gẫm.
Như thánh nhân chỉ có Đau mà không Khó, phạm phu nhiều khi Thông nhưng chữ a chữ c đã Minh, Giỏi nhưng chữ a chữ c đã Thoát, Tình không hẳn là đi vào Yêu, tôi còn muốn nói là Sung chữ a chữ c đã Sướng, nhưng thôi !

Chỉ những đó cũng để mọi tay mơn búa rồi, chỉ mong người đọc như được bài học Chính Danh của thầy Khổng Tử mà sống trên vẻn ngoài đời, trong đời. Thì còn gì hơn được nữa. Mong thay !